

Біблійне, апостольське та пророче служіння

Проповідь № 8 – 2011

Евальд Франк

Дорогі брати і сестри у Христі, пані та панове, Нехай благословить вас Бог! Я брат Франк та говорю вам із Міжнародного місіонерського центру міста Крефельд, Німеччина. Це завжди є привілеєм розділяти Слово Боже з Божим народом із багатьох країн.

Возлюблені, у нас однакова тема: повернення Христа, наша підготовка, щоб бути готовими, коли Він прийде. Ми не повинні знаходитися серед тих, які будуть розчаровані, ми повинні належати до привілейованої групи обраних, які добровільно проходять весь шлях з Господом, без жодного компромісу у чому-небудь або щодо якогось пункту вчення, які стали на бік Слова Божого, яке остається навіки і яке є єдиною правдою на землі.

Багато текстів Писання говорять про різні приходи Господа, але ми особливо зацікавлені в Його поверненні для тих, які Його очікують, щоб бути забрані в славі до весільної Вечері Агнца.

В 1-ому посланні до солунян гл. 3, вірші 13 читаємо: **„Нехай Він зміцнить серця ваші невинними в святості перед Богом і нашим Отцем, при приході Господа нашого Ісуса з усіма святими Його”**.

Це обітниця, яку апостол Павло мав на увазі в декількох посланнях, які він написав для місцевих церков. Потім в 1-ому посланні до солунян гл. 4, ми маємо опис того, що станеться під час приходу Господа.

Цей прихід буде Його особистим приходом, не буде процесом, який би тривав декілька днів, тижнів або місяців. Це буде подія, яка відбудеться насправді. Так, як сталося під час Його першого приходу, Його народження не відбулося протягом століть. Народження було звіщено, але коли настав час, Спаситель народився в один день і в одному місці.

Точно так же, Його вознесіння на небо відбулося в один день, в одну мить. І Його повернення відбудеться в один день, в одну мить і поперше воскреснуть умерлі у Христі, а потім ми, що живемо й zostались, будемо перетворені та схоплені разом.

Багато людей, які вірять в служіння брата Бранхама прийшли з ідеєю, що звістка це крик з 1-ого Послання до солунян гл. 4, і вони

вірять, що Христос вже спускається, тому що звістка сурмить. Але це просто неправдиве! Наш Господь залишається на небесах до того часу, про який говориться в Діях Апостолів гл. 3, від вірша 17 до 21. Христос залишається на небі, поки все не буде повернуто у попередній стан. А це є звістка про повернення всіх речей у попередній стан. І це повернення у попередній стан повинно відбутися за цей час в Церкві-Нареченій у всьому світі. Це є остання і найважливіша звістка за весь час благодаті. А потім, звичайно ж, Писання говорить в 1-ому Посланні до солунян гл. 4, вірші 16: „**Сам бо Господь зійде з неба**” – не вчення, не звістка а Сам Господь. І я прошу вас, дорогі брати і сестри, вірте так, **як** каже Писання, вірте тому, що говорить Писання. Будь ласка, зупиніться та більше не додавайте Слово Божому своїх власних тумачень.

В 1-ому посланні до солунян гл. 5, вірші 2 сказано про день Господній, який прийде так, як злодій вночі. Потім переходить даліше та у вірші 3 говорить: **“Бо коли говоритимуть: Мир і безпечність, тоді несподівано прийде загибель на них, як мука тієї, що носить в утробі”**.

Зараз ми знаходимося в середині цього мирного процесу. Ніколи не було так багато війн на землі, як в цей час. Скрізь і щодня ми чуємо про війни і воєнні чутки; але в той же час, невідкладність мирного процесу міститься в порядку денному. І ми повинні усвідомити важливість мирного процесу, що відбувається в наші часи.

В 1-ому посланні до солунян гл. 5, вірші 4 сказано: **„А ви, браття, не в темряві, щоб той день захопив вас, як злодій”**. Тут ми доходимо до дуже важливого моменту: ви браття, які живете **в цей час**, в кінці часу благодаті, ви браття, які бачите і чуєте, як сповняються ці пророцтва та речі, які були передбачені в Біблії, ви, які живете в цьому поколінні, коли біблійні пророцтва стають живою реальністю перед нашими очима, ви браття, які знаєте пророчі тексти з Писання, ви, браття, яким відома звістка цього часу, ви браття, яким відомо обіцяне слово для цього часу, ви не знаходитесь в темряві, щоб цей день застав вас, як злодій ...: **„Бо ви всі сини світла”**. **„на час вечора станеться світло”**. І Господь наш сказав: **„Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя”**.

В 2-ому посланні апостола Петра гл. 1, апостол Петро говорить про повернення Христа та представляє нам всі найважливіші обітници Божі **„щоб ними ви стали учасниками Божої Істоти”**. Тільки якщо ми маємо щось із божественної природи, тільки тоді ми отримуємо божественну природу в нашій душі. Так само стається з відродженням. По-перше ми отримуємо Слово Боже, яке є насінням. Ми не народилися

знову, тому що на сцені з'являється харизматична особистість. Ні! Ми народилися знову, якщо ми отримали насіння Слова Божого, і якщо Дух Божий може прийти до нас, щоб створити в нас нове життя.

Ми повинні розуміти та пережити це обіцяне нам в Святому Слові Божому.

В 2-ому посланні апостола Петра гл. 1, вірші 16 читаємо: **„Бо ми сповістили вам силу та прихід Господа нашого Ісуса Христа, не йдучи за хитро вудуманими байками, але будучи самовидцями Його величі”**.

Яке сильне твердження! **„Ми не прийшли з хитро вудуманими байками.”** Тепер я хочу сказати вам про біблійну звістку останнього часу. Не тільки про „звістку останнього часу”, а звістку останнього часу, засновану на Біблії. Ми скажемо тільки те, що сказано в Біблії. Ми будемо вчити тільки так, як вчить Писання. Ми будемо мовчати там, де не говорить Писання.

Наприклад, якщо ми прочитаємо в Об'явленні гл. 10, про голос семи громів, там Іван почув голос із неба, що до нього казав: **„Запечатуй оте, що сім громів казали”**. Значить, ми не маємо нічого написаного про семи громів. Бог мовчав та тримав таємницю - тоді і ми мовчимо та тримаємо таємницю, так, як бажає Бог.

Тому ми читаємо в Об'явленні гл. 1, вірші 3, що ми повинні охороняти те, що **написано в цій Книзі** пророцтва. Те, що не записано в цій Книзі, ми повинні залишити Богам. Будь ласка, не намагайтеся тлумачити, нехай Бог це зробить.

Якщо ви намагатиметеся тлумачити, ви отримаєте тільки „хитро вудумані байки”. І у нас є багато таких байок, які передаються навіть серед тих, які кажуть, що вони вірять в звістку останнього часу.

Тому, я, брат Франк маю божественне доручення їхати з міста в місто, з країни в країну та проповідувати ТІЛЬКИ Слово Боже. І я буду проповідувати тільки те, що написано в Слові Божому - ніщо інше не вийде з уст моїх.

Тут апостол Петро сказав: **„але будучи самовидцями Його величі”**, посилаючись на Гору преображення, коли вони почули голос Бога Всемогутнього, який сказав їм - читаю вірш 17 в 2-ому посланні апостола Петра гл. 1: **„Бо Він честь та славу прийняв від Бога Отця, як до Нього прийшов від величної слави голос такий: „Це Син Мій Улюблений, що Його Я вподобав”**.

Потім слідує це приголомшливе твердження – мені це так дуже подобається - в вірші 18: **„І цей голос, що з неба зійшов, ми чули— ми**

апостоли, які знаходилися там з Христом, коли появилися Мойсей та Ілля, коли ми були з Ним на святій горі, ми побачили, ми почули той голос, ми бачили славу Його.

Друзі, це є те, що має значення. Ми повинні бути присутніми там, де Бог працює на цій землі. Справжньому свідкові можна насправді вірити, якщо він побачив щось, скажімо, нещасний випадок або щось інше, що трапилося. Свідок повинен бути там, коли щось трапилось.

Тому наш Господь сказав 12 апостолам: „*Ви свідки Мої*”. І тоді Він покликав апостола Павла та сказав йому: „*щоб тебе вчинити свідком...*”. Свідок повинен щось побачити, свідок повинен щось почути.

Дорогі друзі, я найнезначніший із всіх слуг Божих. Але я свідок, який бачив і чув те, що Бог зробив у наш час. І, возлюблені, якби я знав тільки те, що Бог зробив за останні дві тисячі років або те, що написано в історії церкви або те, що відбулося за 500 років реформи до сьогоденного дня, якби я знав тільки те, що сталося в минулому, я був би людиною, гідною співчуття. Якби я не знав обіцяного Слова для нашого часу, якби я не міг сказати, що я чув, я бачив, я був там, коли проводилося те надприродне служіння в наш час. Так, я пізнав Господа, перш ніж я пізнав Брата Бранхама та мету його божественного покликання та його служіння. Але ж, возлюблені, я буду вічно вдячний Всемогутньому Богові, в період з 1955 до 1965 року я безпосередньо пізнав служіння брата Бранхама. Ви дуже добре знаєте, я завжди проповідував Ісуса Христа, проповідував спасіння, але я поділявся також і справжнім вченням Слова Божого.

Я повинен сказати цьому поколінню, що той самий Бог, який дав обітницю про Івана Хрестителя, який мав прийти і приготувати дорогу для Господа при першому приході Христа, той самий Бог сказав в Книзі пророка Малахії в гл. 4: „*Я пошлю вам пророка Іллю, перше ніж день Господній настане, великий й страшний. І він поверне, він поверне серця батьків до дітей,*” а тепер, під час кінця, „*він поверне серця дітей назад до батьків, на початок*”. Повернення у попередній стан в якому знаходилася Церква на початку. Не в стан після 50 років або після 300 років, а в стан, в якому вона була на самому початку.

Брат Бранхам здійснив повернуте у попередній стан євангельське служіння, повернуте у попередній стан повчальне служіння, повернуте у попередній стан пророче служіння. Я це бачив, я це чув. Я був присутнім на зборах, які він проводив в Європі та Сполучених Штатах, так що мені добре відома звістка цього часу.

Друзі, дозвольте мені сказати це знову: я вірю в те, що Бог тримає все під контролем. І я вірю, що тільки Бог має право вирішувати

в Його Царстві. Я не думаю, що якась людина, будь то з якоїсь церкви, якоїсь деномінації чи релігії, має право щось сказати в Царстві Божому. Я просто не вірю. Я думаю, що будь-яка людина в будь-якій церкві, може сказати те, що вона хоче, і робити те, що думає або те, чому вчить та церква або деномінація. Але ми не говоримо про церкви і деномінації, ми не говоримо про релігію, ми говоримо про Ісуса Христа та про Божий план спасіння. Ми говоримо про обітниці, які Бог дав Своїй Церкві та Ізраїльському народові до повернення Христа.

Тому ми зацікавлені тільки в тому, ЯК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ, в істинних обітницях Святого Слова Божого.

Коли я вперше почув свідчення брата Бранхама, а саме те, що йому було сказано, коли він був посланий Богом, 11 червня 1933 року, а саме: „Так, як Іван Хреститель був посланий передувати перший прихід Христа, так і ти був посланий зі звісткою, яка передуватиме другий прихід Христа”.

Друзі, я іноді серджуся в Дусі. Це мені недавно сталося під час останньої місіонерської поїздки до чотирьох країн Західної Африки. Я побував в п'ятидесятницьких церквах, які нічого не знають про те, що Бог зробив у наші часи. Вони знають тільки їх власні програми, свою особистість, і нічого не знають про те, що Бог обіцяв для нашого часу.

Друзі, я плакав перед тими великими зборами. Я не міг себе стримати. Це були харизматичні збори, насичені музикою, та всім, що сприяло певній атмосфері, але там не було слова Божого, там не ділилися жодною обітницею Божою, там були тільки речі, які привертали увагу.

Друзі, я ще раз кажу: ми не слідували за уміло складеними байками. Ми повинні навчати та проповідувати те, що обіцяв Бог для нашого часу. Нам потрібно довести до вашого відома всі речі Царства Божого.

І ми бачимо євреїв, які повертаються до обітованої землі, тому що після входу повного числа народів, Бог повернеться до Ізраїлю та спочатку будуть спасенні ті 144.000 а потім, звичайно, весь Ізраїль буде спасений.

Дорогі брати і сестри, ми знаходимося в кінці останнього часу. Будь ласка, вірте так, як сказано в Писанні. Будь ласка, прийміть участь в тому, що Бог обіцяв для цього часу! Будь ласка, не пропустіть день відвідання Богом. Я хотів би провести вічність з вами, у славі.

Тому, я повинен залишатися вірним дорученню, яке дав мені Сам Господь слави, їздити з міста в місто, з країни в країну. В цей час

Слово проповідується за допомогою телевізійних станцій, і таким чином ми можемо передати те, що пізнали та проповідували апостоли.

Возлюблені, нехай Бог буде з вами, нехай Він відкриє ваші серця та розуміння, нехай божественне відкриття та духовну орієнтацію буде подаровано вам в Ім'я нашого святого Ісуса. Амінь.